

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МАРИУПОЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ОСВІТИ ТА НАУКИ

Збірник матеріалів

**XXVII підсумкової науково-практичної
конференції викладачів**

20 лютого 2025 року

Київ 2025

УДК 061.3(063)

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ НАУКИ ТА ОСВІТИ: Збірник матеріалів XXVII підсумкової науково-практичної конференції викладачів МДУ / За заг. ред. М.В. Трофименка. Київ: МДУ, 2025. 385 с.

Рекомендовано до друку та поширення через мережу Інтернет вченою радою Маріупольського державного університету (протокол № 7 від 26.02.2025)

Редакційна колегія:

Голова Трофименко М.В., ректор МДУ, доктор політичних наук, професор;

Члени редколегії Безчотнікова С.В., доктор філологічних наук, професор;
Задорожня-Княгницька Л.В., доктор педагогічних наук, професор;
Іванець Т. М., голова Ради молодих вчених МДУ, кандидат політичних наук, доцент;
Калініна С. П., доктор економічних наук, професор;
Константинова Ю. В., кандидат історичних наук, доцент;
Марена Т.В., кандидат економічних наук, доцент, проректор з науково-педагогічної роботи;
Мельничук І. В., кандидат філологічних наук, доцент;
Омельченко В.Я., доктор економічних наук, професор;
Павленко О.Г., доктор філологічних наук, професор;
Пирлік Н. В., кандидат філологічних наук, доцент;
Романцов В.М., доктор історичних наук, професор;
Сабадаш Ю. С., доктор культурології, професор;
Тарасенко Д. Л., доктор економічних наук, професор.

Збірник містить матеріали XXVII підсумкової науково-практичної конференції викладачів МДУ, яка відбулася 20 лютого 2025 року в Маріупольському державному університеті.

У матеріалах висвітлені актуальні проблеми розвитку міжнародних відносин та зовнішньої політики, філософії та соціології, історії, економіки та менеджменту, права, екології, кібербезпеки, документознавства, культурології, журналістики, філології, літературознавства, методики викладання, педагогіки та психології.

Видання адресоване науковцям, викладачам, аспірантам та здобувачам вищої освіти, а також усім, хто цікавиться сучасними проблемами науки та освіти.

Редакція не несе відповідальності за авторський стиль тез, опублікованих у збірнику.

4. Романишин Романа, Лесів Андрій. Війна, що змінила Рондо. Львів : Видавництво Старого Лева, 2015. 40 с.

5. Шевчук Д. Огляд «Поза межами бою. Дискурс війни в сучасній літературі» Оксани Пухонської. *Критика*. № 7–8. 2022. URL: <https://krytyka.com/ua/reviews/poza-mezhamy-boiu-dyskurs-viiny-v-suchasni-literaturi>

Іванова Тетяна,
доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри соціальних комунікацій
Маріупольський державний університет;
Єфремова Оксана,
старший викладач кафедри соціальних комунікацій
Маріупольський державний університет

ВЕРИФІКАЦІЯ ТЕКСТІВ ШІ: МІФ ЧИ РЕАЛЬНІСТЬ АБСОЛЮТНОЇ ДОСТОВІРНОСТІ?

Інтеграція штучного інтелекту в освітні процеси відкриває значні можливості, такі як автоматизація рутинних завдань, створення персоналізованих навчальних траєкторій, а також спрощення оцінювання результатів навчання. Однак разом із перевагами виникають ризики, пов'язані з використанням текстів, згенерованих ШІ, які важко відрізнити від авторських. Тому виникає нагальна потреба у розробці ефективних методів верифікації таких текстів. Це питання є актуальним, особливо для освітніх установ, де контроль академічної доброчесності є першочерговим завданням. Головними питаннями залишаються: *«А чи дійсно є можливим верифікувати тексти згенеровані ШІ?»*, *«Чи може процес верифікації досягти абсолютної достовірності?»*.

Оцінити роботу перевірки текстів згенерованих ШІ авторами цих тез вдалося під час експерименту з використанням безкоштовних сервісів перевірки.

Хід експерименту

1. Створено три тексти (авторський, згенерований та скопійований).

Авторський текст, написаний д.п.н., професоркою Тетяною Івановою, без використання ШІ.

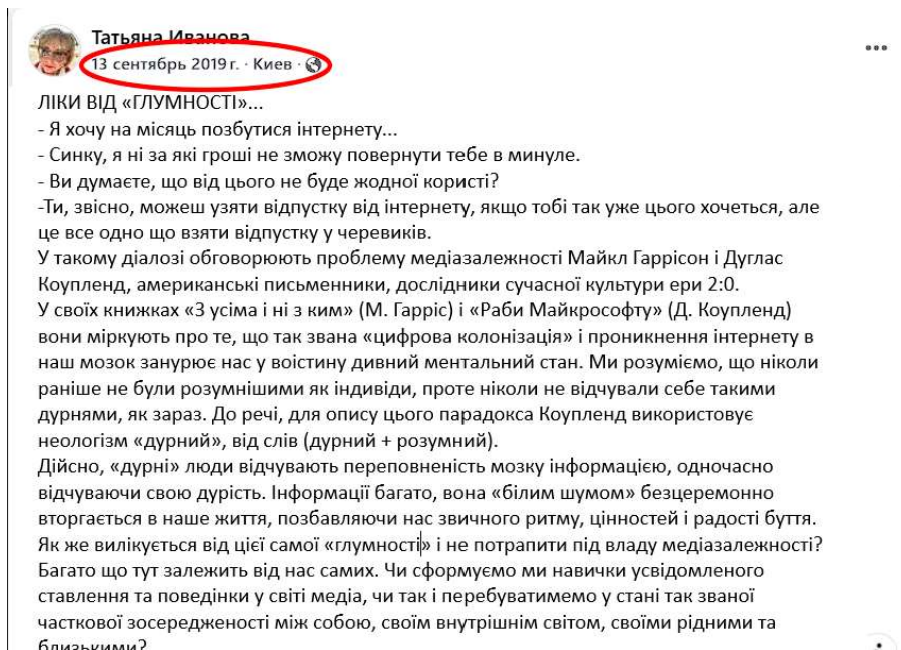

Рисунок 1 - Авторський текст

Текст, згенерований штучним інтелектом (на основі сучасних генеративних моделей ChatGPT).

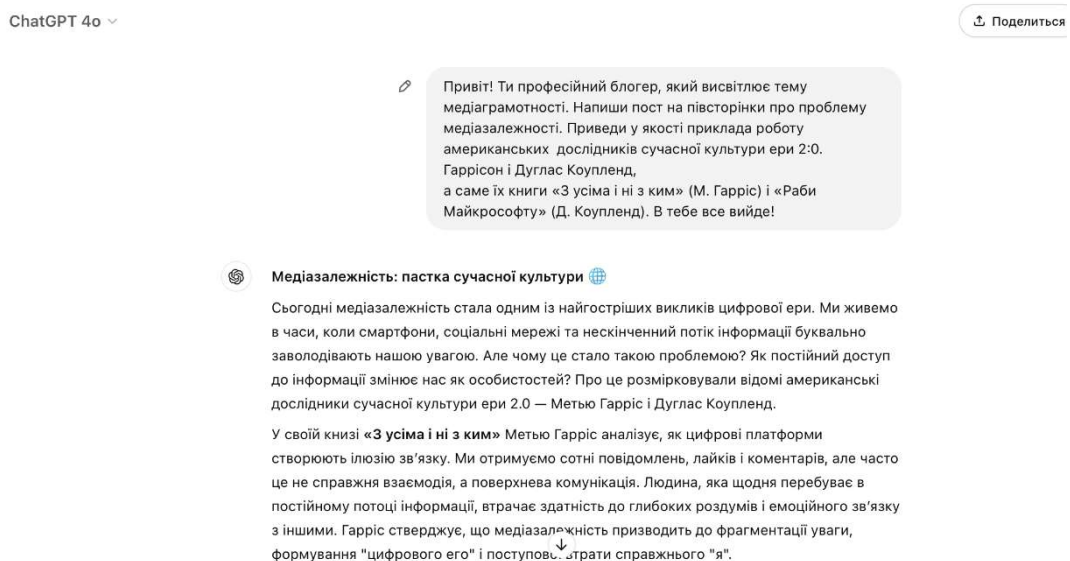

Рисунок 2 – Текст згенерований ChatGPT

Скомпільований текст мав комбіновану структуру, що складалася з двох частин: перша половина тексту була взята з оригінального авторського матеріалу проф. Тетяни Іванової, а друга – згенерована за допомогою штучного інтелекту.

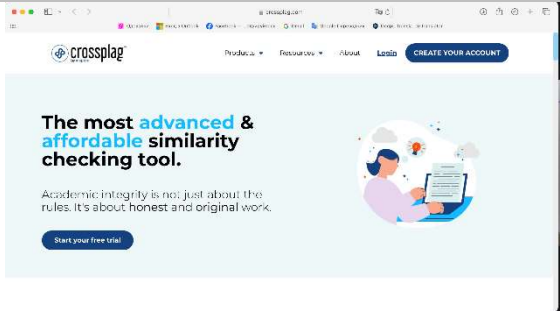
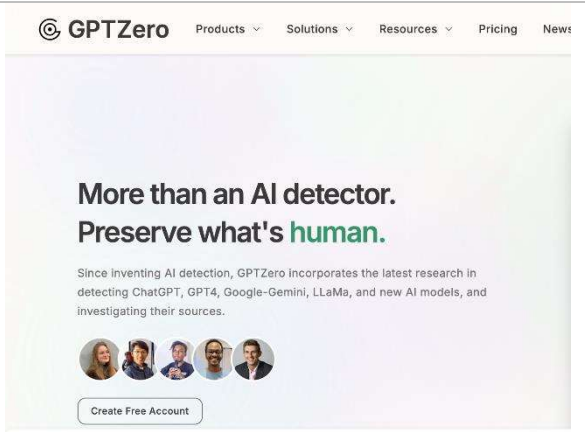
Завжди радий допомогти! 😊👉 Успіхів у твоїй блогерській діяльності – ти робиш важливу справу! Якщо знадобляться ще тексти чи ідеї, звертайся! 🚀

А можеш тепер скомпільовати мій авторський текст зі своїми думками? На цю ж тему? Ось наводжу тебе свій шматок тексту. Коупленд, американські письменники, дослідники сучасної культури ери 210. У своїх книжках «З усіма і ні з ким» (М. Гарріс) і «Раби Майкрософту» (Д. Коупленд) вони міркують про те, що так звана «цифрова колонізація» і проникнення інтернету в наш мозок занурює нас у воістину дивний ментальний стан. Ми розуміємо, що ніколи раніше не були розумнішими як індивіди, проте ніколи не відчували себе такими дурнями, як зараз. До речі, для опису цього парадокса Коупленд використовує неологізм «дурний», від слів (дурний + розумний).

Рисунок 3 - Скомпільований текст

2. Для перевірки застосовано три сервіси (безкоштовних):

1. Crossplag (http://crossplag.com): інструмент для перевірки унікальності текстів.	
2. GPTZero (http://gptzero.me): сервіс для виявлення текстів, створених ШІ.	
3. Writer AI Content Detector (https://writer.com/ai-content-detector/): інструмент для визначення ймовірності штучного походження тексту.	

3. Результати перевірки

Жоден із протестованих сервісів не продемонстрував високої точності чи здатності надати коректну відповідь щодо визначення авторства текстів. Результати перевірок виявили суттєві розбіжності залежно від використаного інструмента, а в окремих випадках надана інформація була суперечливою або недостатньо чіткою. Сервіси часто демонстрували збої в роботі, що підкреслює їхню неточність і ненадійність (усі мають точність нижче 80%), також їхня ефективність ще більше погіршується при використанні методів додаткової обробки, таких як ручне редагування або машинне перефразування.

Також було виявлено, що вони діагностують документи, написані автором, як створені штучним інтелектом (див. рис. 4) і часто діагностують тексти, створені ШІ, як написані людиною (див. рис. 5). Результати перевірки скопійованого тексту за допомогою сервісу GPTZero показали 50% людський, що є коректним результатом, оскільки текст насправді складався на 50% з авторського матеріалу (див. рис. 6).

Інструменти виявлення здебільшого схильні класифікувати результати як написані людиною, а не виявляти вміст, створений штучним інтелектом. Загалом, приблизно 50% текстів, згенерованих ШІ, які зазнали певної обробки, ймовірно, будуть помилково приписані людині [7, с. 26]. Оскільки інструменти не надають жодних доказів, ймовірність того, що навчальний заклад зможе довести факт порушення академічної доброчесності, вкрай низька.

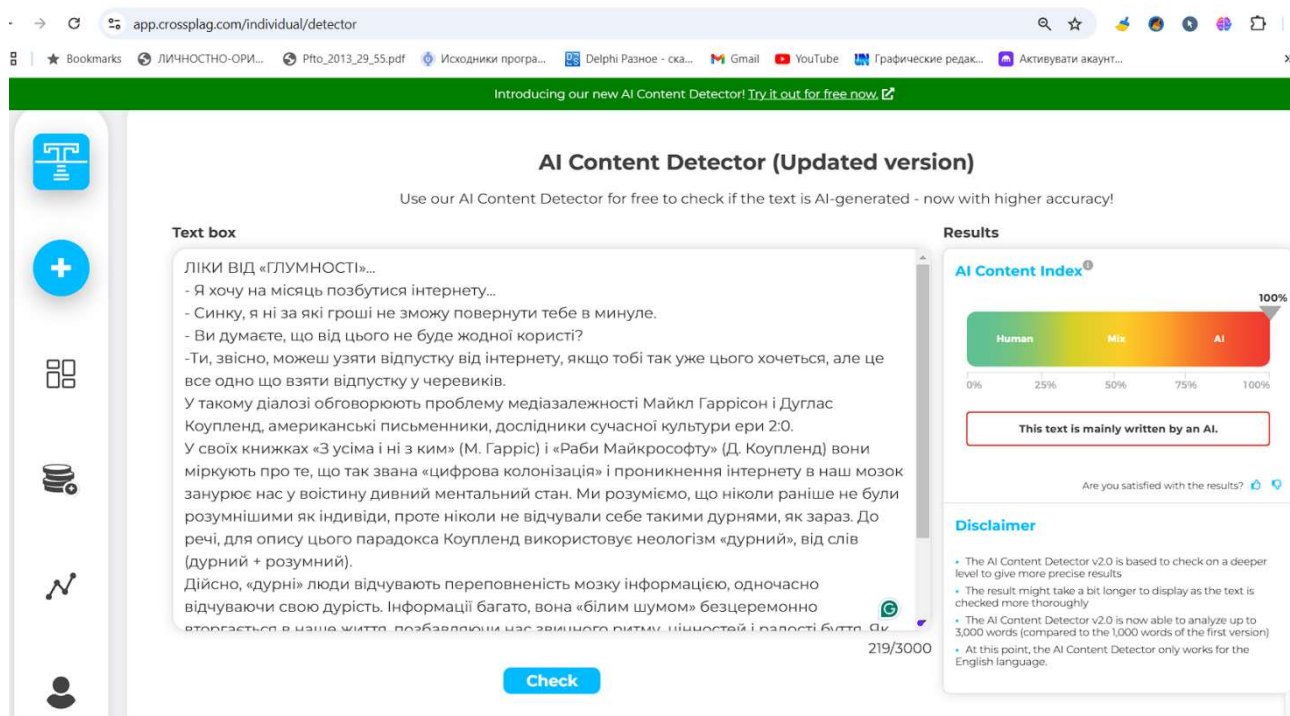

Рисунок 4 – Результати перевірки авторського тексту сервісом Crossplag: помилково визначено як 100% ШІ.

AI content detector

Use our free AI detector to check up to 5,000 words, and decide if you want to make adjustments before you publish. Read the [disclaimer](#) first.

AI content detection is **only available in the Writer app as an API**. Find out more in our [help center article](#).

Add a URL

https://

Add some text

Медіазалежність: пастка сучасної культури 🌐

Сьогодні медіазалежність стала одним із найгостріших викликів цифрової ери. Ми живемо в часи, коли смартфони, соціальні мережі та нескінченний потік інформації буквально завопідівають нашу увагу. Але чому це стало такою проблемою? Як постійний доступ до інформації змінює нас як особистостей? Про це розмірковували відомі американські дослідники сучасної культури ери 2.0 — Метью Гарріс і Дуглас Коупленд.

У своїй книзі «З усіма і ні з ким» Метью Гарріс аналізує, як цифрові платформи створюють ілюзію зв'язку. Ми отримуємо сотні повідомлень, лайків і коментарів, але часто це не справжня взаємодія, а поверхнева комунікація. Людина, яка щодня перебуває в постійному потоці інформації, втрачає здатність до глибоких роздумів і емоційного зв'язку з іншими. Гарріс стверджує, що медіазалежність призводить до фрагментації уваги, формування "цифрового еґо" і поступової втрати справжнього "я".

Дуглас Коупленд у своїй праці «Раби Майкрософту» розкриває ще один важливий аспект — перетворення людей на "цифрових працівників". Він описує, як технологічні корпорації не лише захоплюють наш час, але й маніпулюють нашою поведінкою.

254 / 5000 WORDS

Analyze text

100%

HUMAN-GENERATED CONTENT

Fantastic!

Рисунок 5 – Результати перевірки тексту, згенерованого ChatGPT, сервісом Writer: помилково визначено як 100% людський

Медіазалежність: розумні дурні цифрової ери 🌐

Author: Oksana Efremova

Медіазалежність: розумні дурні цифрової ери 🌐

Медіазалежність – це явище, що увійшло в наше життя настільки стрімко, що ми навіть не встигли усвідомити масштаби його впливу. Про цей феномен переконливо пишуть американські дослідники сучасної культури ери 2.0 – Метью Гарріс і Дуглас Коупленд. Їхні книги, «З усіма і ні з ким» (Гарріс) та «Раби Майкрософту» (Коупленд), стають провідниками у світ цифрової колонізації, де інтернет буквально «проникає» в наш мозок, змінюючи спосіб мислення і комунікації.

Гарріс і Коупленд аналізують цікавий парадокс: як ми, маючи доступ до безмежних знань, можемо відчувати себе більш розумними, але водночас — менш здатними до глибоких роздумів і самостійності. Для опису цього стану Коупленд навіть вводить новий термін — «дурний» (поєднання слів «дурний» і «розумний»). Він символізує внутрішній конфлікт людини цифрової ери: начебто все знаєш, але водночас губишся у потоці поверхневої інформації.

Цифрова залежність часто нагадує пастку. З одного боку, технології обіцяють свободу, можливість бути продуктивними і поінформованими. Але з іншого боку, вони формують стан, у якому ми безперервно переключаємо увагу, втрачаємо здатність до концентрації і навіть до справжньої взаємодії. Гарріс у своїй книзі показує, як соцмережі створюють ілюзію близькості та зв'язку, хоча насправді вони ізолюють нас від реального світу і навіть від нас самих.

Усе це веде до ще однієї думки: медіазалежність – це не лише питання особистого вибору, але й глобальної відповідальності. Як технології, створені для допомоги, перетворилися на інструменти маніпуляції? Як ми можемо зберегти свою людяність у віки цифрової ери?

2 023/5 000 characters

Scan →

Upgrade Scan

Basic scan UK Українська IN DEVELOPMENT

⚠️ We partially support Українська. We're still working on this language, so the results may be imperfect language [here](#).

We are **uncertain** about this document. If we had to classify it, it would likely be considered **human**

50% Probability AI generated

We've compared this text to other AI-generated documents. It's partly similar to the data we've compared it to.

Рисунок 6 – Результати перевірки скопійованого тексту сервісом GPTZero: точно визначено як 50% людський

4. Аналіз результатів

Результати дослідження показали, що існуючі моделі перевірки текстів перебувають на стадії розвитку та вдосконалення.

Основними причинами помилок є:

- недостатня точність алгоритмів розпізнавання;
- використання різних наборів даних для навчання моделей
- відсутність єдиних критеріїв для класифікації текстів.

Висновки. На основі проведеного експерименту було встановлено, що жоден із обраних інструментів **не продемонстрував ВИСОКОЇ ТОЧНОСТІ У ВИЗНАЧЕННІ АВТОРСТВА ТЕКСТУ**. Це свідчить про те, що технології перевірки ще перебувають на стадії розвитку та мають суттєві обмеження. Зважаючи на це, робити остаточні висновки щодо **добросовісності робіт студентів на підставі таких «перевірок» – Є НЕКОРЕКТНИМИ ДЛЯ ВИКЛАДАЧА!** Викладачам доцільно використовувати комплексний підхід, який передбачає поєднання автоматизованих засобів аналізу з професійною експертною оцінкою, тому інструменти перевірки текстів слід розглядати як допоміжний, а не основний спосіб оцінки. Результати експерименту засвідчили необхідність критичного підходу до використання даних технологій у викладацькій практиці.

Література

1. Антіпова К. О. Виклики розпізнавання текстів, згенерованих штучним інтелектом Штучний інтелект у вищій освіті: ризики та перспективи інтеграції: матеріали всеукраїнського науково-педагогічного підвищення кваліфікації, 1 липня – 11 серпня 2024 року. Львів – Торунь : Liha-Pres, 2024. С. 14-19.
2. Jawahar G., Abdul-Mageed M., Lakshmanan, L. V. AutomaticDetectionofMachineGeneratedText: A CriticalSurvey. The 28th InternationalConferenceonComputationalLinguistics (COLING). 2020. DOI: <https://doi.org/10.48550/arXiv.2011.01314>
3. Bakhtin A., Gross S., Ott M., Deng Y. etal. RealorFake? LearningtoDiscriminateMachinefromHumanGeneratedText. 2019. DOI: <https://doi.org/10.48550/arXiv.1906.03351>
4. Ippolito D., Duckworth D., Callison-Burch C., Eck D. etal. HumanandAutomaticDetectionofGeneratedText. 2019. DOI: <https://doi.org/10.48550/arXiv.1911.00650>
5. Krishna K., Song Y., Karpinska M., Wieting J. etal. Paraphrasingevadesdetectorsof AI-generatedtext, butretrievalisaneffectivedefense. AdvancesinNeuralInformationProcessingSystems, 36. 2023. DOI: <https://doi.org/10.48550/arXiv.2303.13408>
6. Wolff M. AttackingNeuralTextDetectors. InternationalConferenceonLearningRepresentations (ICLR). 2020. DOI: <https://doi.org/10.48550/arXiv.2002.11768>
7. Weber-Wulff D., Anohina-Naumeca A., Bjelobaba S., Foltýnek T. etal. Testingofdetectiontoolsfor AI-generatedtext. InternationalJournalforEducationalIntegrity, 19. 2023. DOI: <https://doi.org/10.1007/s40979-023-00146-z>